

[Preben Møller Hansen]

Det, vi har oplevet her, er, at SF's repræsentant helhjertet lægger sit lod i vægtskålen for EF og det, der her er lagt an til. Men, bliver der sagt, vi skal grundigt analysere selve direktivforslaget og forsøge at forhindre det værste i at ske, men vi må da anerkende, at når liberaliseringen foregår, vil de store selskaber selvfølgelig få indflydelse. Hvor er ideerne om en socialisering henne? De eksisterer ikke. Det hedder ellers Socialistisk Folkeparti.

Man burde have sagt, at det, vi skal sætte ind på, ikke er en liberalisering af maskinernes og fabrikanternes indflydelse. Det, man burde have sagt, var, at vi skal socialisere, hvis man er et socialistisk parti, men det er jo ikke det, der er kendetegnende.

Jeg tror selvfølgelig, at den beslutning, Socialdemokratiet har taget om at udsende denne erklæring, hvor de placerer SF som et utroværdigt parti, allerede har haft sin virkning. Jeg beklager naturligvis dybt og inderligt, at noget sådant er sket, og jeg går også ud fra, at det er derfor, Lilli Gyldenkilde kan sige . . .

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Fru!

Preben Møller Hansen (FK):

Nå, fru Lilli Gyldenkilde – jeg ved sgu ikke, om hun er gift. Fru Lilli Gyldenkilde siger, at nu skal man ikke stå og råbe efter slik på Slotspladsen. Der er ingen arbejder i dette land, der råber efter slik på Slotspladsen. Man kræver mere i løn for det arbejde, man udfører, således at man kan sikre sig selv og sin familie en anstændig tilværelse. Det er derfor, man demonstrerer.

Nu kan man også høre fru Lilli Gyldenkilde sige, at vi ikke skal have mere i løn, vi skal have ansvar. Ansvar for hvad? Er det for EF? Er det det, vi diskuterer her, vi skal have ansvar for?

Jeg tror, det var bedre, at vi i fællesskab havde sat ind på at sikre, at vi fik en folkeafstemning om vort medlemskab af EF, lod os få folkets mening frem, om de fortsat mener, at vi skal være underlagt de fremmede nationer. Jeg er sikker på, at der i vort land er et stigende antal mennesker, der har set skriften på væggen for den udvikling, der foregår i vort land, hvor selskaber bliver opkøbt det ene efter det andet, eller også nedlægges man dem for at oprette selskaber i Sydfrankrig, Italien og andre steder,

hvor de får egnsudviklingslån, og hvor de drop- per de danske arbejdere. Prøv at se det, der sker i Ålborg i øjeblikket: 1.100 mand. Vi kan nævne stribet af selskaber, som bliver nedlagt, fordi man kan oprette dem andre steder inden for EF.

Jeg tror, det er gået op for den danske befolkning, at Danmarks plads i international sammenhæng er som selvstændig nation, hvor vi er eksemplet på, hvordan man skaffer samfundsmæssige forhold for befolkningen, som er efterstræbelsesværdige for hele verdens befolkning. Det er den vej, man skal gå.

Hvis vi tager yderligere fat i dokumentet, fremgår det helt klart, at når man overlader det til arbejdsgiverne at fremstille maskiner, som de alene sætter en mærkat på, hvor der står, at de er sikkerhedsmæssigt og fornuftigt og forsvarligt fremstillet, så ved man godt – det står her i dokumentet – at det holder ikke. Man erkender, at man har et ansvar, og det ansvar kan man bryde. Derfor er der regler for, hvordan man skal gøre, når man skal bryde dem.

Mig bekendt er der ingen arbejdsgiver på denne Jord, der på noget tidspunkt er gået væk fra profitmotivet, og profit får de, hvis de fremstiller varerne til den billigst mulige pris og får den største pris for dem, når de sælger dem. Det gælder også på mange andre områder.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Nu handler dette dagsordenspunkt jo om maskiner, og det må være årsagen til, at hr. Preben Møller Hansen drager mig med navn ind i denne debat. Det beklager jeg selvfølgelig meget.

Jeg skal sige til hr. Preben Møller Hansen: Jeg har aldrig sagt, at folk ikke måtte samles på Christiansborg Slotsplads og kræve hvad som helst, også mere slik. Det har jeg aldrig sagt, det er ikke mit udtryk. Det har jeg dementeret den ene gang efter den anden. Det er ikke mit udtryk. Det, jeg har sagt, er, at vi ikke kan blive ved med alle sammen at kræve højere lønninger.

Det, jeg for det tredje mener – det bør hr. Preben Møller Hansen skrive sig bag øret – er: Jeg hører til de socialister, der ønsker magt og ansvar, ikke alene for at få ordentlige lønninger til arbejderne, men også for at få ordentligt maskinel, så man ikke bliver ødelagt af det forskellige